

om at gøre Grundbeløbene større, men da man ikke kunde opnaa Enighed i Udvalget, og da Lovforslaget skulde fremmes hurtigst muligt, samledes man i Fjor om det da stillede Forslag. Der har siden i Fjor fundet en almindelig Prisstigning Sted, saaledes at den Forhøjelse paa 20 pCt., der er foreslaaet her, kun er en ganske naturlig Følge deraf, og derfor skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling. Der er af de tidligere Talere nævnt forskellige Enkeltheder, som der burde forhandles om i det kommende Udvalg, og jeg skal derfor her indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Finansministeren (N. Neergaard):

Jeg takker for den velvillige Modtagelse, som dette Lovforslag har faaet i dette høje Ting, og er altsaa beredt paa at tage en Forhandling op i det Udvalg, der vil blive nedsat, om de forskellige Spørgsmaal, som er rejste af Partiernes Ordførere. Det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard gik ud fra, at naar der ikke var optaget nogen Bestemmelse, der sikrede imod, at nogen af de pensionerede efter dette Lovforslag faar mindre end tidligere, var det, fordi en saadan Mulighed overhovedet ikke fandtes at være til Stede, og dette kan jeg fuldkommen bekræfte. I Anledning af en anden Bemærkning af det ærede Medlem skal jeg ligeledes udtale, at det efter min Mening klart nok fremgaar af Lovforslagets Affattelse, at Skolefondenes Deltagelse i Udgifterne til Lærertillægene kun gælder de Tilfælde, som omfattes af Bestemmelserne i 1ste og 2det Stykke af § 1, men derimod ikke Tillægene efter § 2.

Det ærede Medlem udtalte Ønsket om en anden Fordeling af det Tillæg, som det her er Meningen at give de gamle Pensionister — det var det 20 pCts Tillæg, det ærede Medlem der tog Sigte paa —, idet han mente, det var en Fejl derved, at det gav en ligelig Forøgelse af alle Pensioner, baade store og smaa. Man har jo været inde paa at sætte bestemte, skarpe Grænser: Pensioner eller Lønninger under det og det fik det og det Tillæg, og Pensioner derover fik enten intet Tillæg eller et mindre Tillæg. Det har altid været meget vanskeligt at praktisere noget saadant, men jeg vil naturligvis i al Almindelighed sige, at ogsaa jeg finder, at de mindste Pensionister er dem, der trænger haardst, og jeg skal derfor være villig til at forhandle med Udvalget om en Ordning, hvorefter disse Pensionister muligt kunde

faa forholdsvis mere, imod at de større saa fik forholdsvis mindre. Men jeg vil dog sige, at mine Forventninger her er ikke særdeles store, thi det er meget vanskeligt at lovgive med saadanne skarpe Grænser, idet der altid fremkommer en Ubillighed der, hvor Grænsen drages.

Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte og andre ærede Medlemmer har været inde paa Spørgsmaalet om, hvorvidt der var egentlige forhenværende Statstjenestemænd, som burde ind under Bestemmelserne i § 1, 1ste Stykke. Dette skal blive nærmere undersøgt, og hvis det viser sig, at der er saadanne forhenværende Statstjenestemænd, hvis Pensioner falder under 400 Kr., skal der træffes en supplerende Bestemmelse med Hensyn til dem.

Det samme ærede Medlem rejste Spørgsmaalet om at indsætte i denne Lov en Bemyndigelse til at anvende Lovens Regler paa alle pensionslignende Understøttelser. Jeg sympatiserer fuldstændig med Tanken i det ærede Medlems Udtalelse og indrømmer ogsaa, at der findes, saaledes som det er gennemført paa Finanslovforslaget, adskillige Inkonsekvenser. Disse Inkonsekvenser skulde vi se at faa fjernet, men jeg tror ikke, det er gør ligt at faa saadanne Regler indsat i nærværende Lov, thi af administrative Hensyn vil nærværende Lov ikke kunne anvendes paa andre end Statstjenestemænd og Lærere i den offentlige Folkeskole og Enker efter saadanne. Jeg tror ikke, disse pensionslignende Understøttelser til Personer, der ikke har været Statstjenestemænd, kan bringes ind under denne Lov, men jeg skal være fuldstændig villig til at medvirke til, at vi i den Anledning faar Reglerne paa Finansloven ændret ved Samvirken mellem de forskellige Ministerier, saa at det opnaas, som var det ærede Medlems Hensigt.

Det ærede Medlem Hr. Parkov rørte ved Spørgsmaalet, om der ikke kunde stilles noget større Beløb til Raadighed her. Jeg mener de gamle Pensionister det overmaade godt, og jeg betragter dem, som jeg sagde ved Forslagets Forelæggelse, som dem, der egentlig lider haardst under Dyrtiden. Men idet jeg er gaaet til at foreslaa et 20 pCts Tillæg, mener jeg dog, at jeg har strakt mig meget vidt. Det er et saare betydeligt Beløb, det her drejer sig om, og vi maa ogsaa vise nogen Varsomhed med Statskassens Midler. Muligvis kunde det ærede Medlems Tanke i nogen Grad imødekømmes, hvis der kunde findes en Form for Graduering af Pen-